

I udviklingslandene råder delegationerne over et antal biler, der svarer til antallet af tjenestemænd, herunder et terrængående køretøj. I de industrialiserede lande er der ud over delegationschefens (og eventuelt stedfortræderens⁽¹⁾) repræsentationsbil normalt en eller to tjenestebiler afhængigt af antallet af tjenestemænd samt eventuelt en minibus. Kriterierne for valg af bil bygger på gennemgangen af de specifikke forhold ved hver delegation og i den pågældende by. I praksis skal bilernes slagvolumen være under 2 000 cm³ (2 500 cm³ for biler med firehjulstræk) og prisen højst 22 000 ECU.

Beslutninger om fornyelse af køretøjerne træffes ud fra tre kriterier: Deres alder (5-7 år fra købsdatoen), kilometertallet (100 000 til 150 000 km afhængigt af, hvilken stand de er i) og vedligeholdelsesudgifternes omfang. Den 29. april 1996 blev der udstedt en intern forordning om brugs- og vedligeholdelsesbetingelser samt kriterier for køb og udskiftning.

4. Repræsentationerne i medlemsstaternes hovedstæder råder over to biler, én til repræsentation og én til varetransport og personbefordring. De regionale kontorer råder over én enkelt bil til opfyldelse af disse to behov. Hvad repræsentation angår, anvendes tjenestebilen udelukkende til kørsel til og fra de nationale myndigheder. Alle, der skal repræsentere Kommissionen, anvender denne tjenestebil.

Kriterierne for valg af bil bygger på en analyse af de specifikke forhold ved hver repræsentation og i den pågældende by. I praksis skal slagvolumen være under 2 000 cm³ og prisen højst 22 000 ECU. Hvad udskiftning af køretøjer angår, anvendes der to kriterier: Køretøjets alder (5-7 år fra anskaffelsesdatoen) og kilometertallet (100 000 til 150 000 km, afhængigt af, hvilken stand bilen er i). En intern forordning om anvendelses- og vedligeholdelsesbetingelser og købs- og udskiftningskriterier er under overvejelse.

⁽¹⁾ Officiel titel (i øjeblikket Genève, Moskva, Tokyo, Washington).

(98/C 158/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3158/97

af Jan Mulder (ELDR) til Kommissionen

(13. oktober 1997)

Om: Afskaffelse af restitution for eksport af ost til købedygtige markeder

Den nuværende problematik ved ordningen med tildeling af eksportcertifikater for ost har i stigende grad negative virkninger for den europæiske mejerisektors eksportmuligheder, hvor mælkepriserne allerede er faldet. En mulighed for at løse dette problem er at nedsætte eksportrestitutionerne for ost eller endda at afskaffe dem for eksport af ost til visse købekraftige destinationer. Kommissionen deler øjensynlig denne opfattelse, da den allerede tidligere har sænket visse eksportrestitutioner.

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor den (endnu) ikke har besluttet at afskaffe eksportrestitutionerne for ost bestemt til De Forenede Stater, på trods af at der fra forskellig side er anmodet herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. november 1997)

USA udgør det største eksportmarked for Fællesskabets oste, hvad angår mængde og værdi. Størrelsen af denne handel varierer dog fra medlemsstat til medlemsstat. Dette forklarer de forskellige holdninger med hensyn til fastsættelse af en restitution på nul for oste til denne destination og den forsigtighed, som det ærede medlem synes at beklage, men som Fællesskabet udviser i denne sag for at gøre det muligt for de erhvervsdrivende på hver side af Atlanten at planlægge deres fremtidige aktiviteter under restitutionsbetingelser, som bliver stadig mindre favorable.

Endvidere er Kommissionen ansvarlig for at sikre, at de kontingenter, som er resultatet af de forskellige multilaterale forhandlinger (Uruguay, Tokyo), opbruges fuldt ud for således at undgå ethvert tiltag, som kunne få de amerikanske myndigheder til at tilbyde Fællesskabets kontingenter til ethvert andet land i verden inden for rammerne af deres »globaliseringssystem«.